

روش جدیدی جهت تعیین ضریب مقاومت لوله‌های آبرسانی با استفاده از ریاضیات آمار و احتمالات

نوشته:

محمد تقی منزوی

دکتر مهندس در راه و ساختمان - استادیار دانشکده فنی تبریز

چکیده:

برای محاسبه افت فشار در لوله‌های آبرسانی توسط فرمول داری و ایسباخ احتیاج به تعیین ضریب مقاومت λ و در نتیجه آگاهی قبلی بر میزان عدد ناصافی جدار داخلی k لوله میباید. تنها روشی که تاکنون برای تعیین مقدار k مورد استفاده قرار میگیرد آزمایش هیدرولیکی روی لوله مورد نظر است. این عمل غالباً پرخارج و گاهی بعلل فنی غیر ممکن و مستلزم مدل‌سازی میگردد. لذا در این موارد برای انتخاب عدد k مقداری حدس زده میشود که اکثراً دقت کافی را دربر ندارد.

در این مقاله مشکلات تعیین عدد k مورد بررسی قرار میگیرند و تأثیر خواص مختلف هندسی جدار داخلی لوله‌ها در میزان افت فشار آنها ارزیابی میگردد.

سپس با کمک ریاضیات آمار و احتمالات پارامترهای جستجو میگردند که خواص هندسی فوق‌الذکر را گویا باشند. با کمک این پارامترها و با استفاده از قوانین جریان توربولانت در مرحله اول بیک فرمول کلی رسیده و سپس با استفاده از نتایج عددی آزمایشهای هیدرولیکی برای حالت خاص ناصافی‌های طبیعی شدید یک رابطه عددی نتیجه میگردد که با استفاده از آن میتوان برای این حالت خاص - مقدار λ و یا k را بدون توسل به آزمایش هیدرولیکی و فقط با استفاده از برداشت پرفیلهای طولی از ناصافی‌های جدار داخلی لوله محاسبه نمود.

پیش‌گفتار

برای محاسبه افت فشار در لوله‌های آبرسانی، در مرحله اول احتیاج به آگاهی بر خواص هندسی جدار داخلی لوله یعنی درجه ناصافی آن میباید. در فرمولهای محاسباتی مختلف درجه ناصافی جدار داخلی لوله توسط پارامترهایی مشخص میگردد امروز برای تعیین افت فشار در لوله‌های تحت فشار استفاده از فرمول

Darcy—Weisbach

$$h_v = \lambda \times \frac{L}{D} \times \frac{v_m^2}{2g} \quad (1)$$

گسترش همگانی یافته که در آن h_v ارتفاع نظیر افت فشار در لوله بر حسب واحد طول ، λ ضریب مقاومت و یا ضریب اصطکاک لوله (friction coefficient) در برابر جریان مایع ، L طول و D قطر لوله ، v_m سرعت متوسط مایع داخل لوله و بالاخره g شتاب ثقل زمین میباشد . در رابطه (۱) ضریب λ در حالت کلی تابعی است از عدد راینولدز (Re) و یک سری پارامترهای بی بعد دیگری که مشخصات هندسی جدار داخلی لوله را تعیین میکنند یعنی :

$$\lambda = f(Re, \varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3, \dots) \quad (2)$$

در حالتی که عدد Re نسبتاً بزرگ و میزان ناصافی های نسبی جدار داخلی لوله زیاد باشد عملاً اثر لزجت و در نتیجه اثر عدد Re در رابطه (۲) در برابر عوامل دیگر ناچیز شده و قابل صرف نظر کردن میباشد و لذا رابطه (۲) بصورت رابطه (۳) خلاصه میشود .

$$\lambda = f(\varepsilon_1, \varepsilon_2, \varepsilon_3, \dots) \quad (3)$$

از اوایل قرن بیستم برای تعیین تابع f در رابطه های (۲) و (۳) معادلات زیادی پیشنهاد گردیده است . که اکثراً تجربی میباشند و تنها معادله ای که پایه های تئوریک داشته و با تجربه نیز تطبیق داده شده ، رابطه ایست که توسط پراندل Prandtl بر اصل تئوری اختلاط Mixing theory پایه گذاری شده است [۹] . پراندل با استفاده از تئوری مزبور و تعیین طول تداخل Mixing length به رابطه لگاریتمی پخش سرعت در لوله ها (رابطه ۱۸) رسید و بر اساس آن معادله تعیین ضریب مقاومت لوله را برای حالت کاملاً زیر بصورت کلی زیر پیشنهاد نمود :

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = A \log \frac{D}{k} + B \quad (4)$$

که در آن k عددی است مشخص کننده تمام خواص هندسی جدار داخلی لوله و A و B ضرایب ثابتی میباشند . سپس نیکورادزه Nikuradse با چسباندن دانه های شن و ماسه به جدار داخلی لوله ها و ایجاد ناصافیهای مصنوعی و انجام آزمایشهای هیدرولیکی روی لوله های مزبور ، ضرایب ثابت A و B را محاسبه نموده و رابطه عددی زیر را برای حالت لوله زیر پیشنهاد نمود [۸] .

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = 2,0 \log \left(\frac{3,71D}{k_s} \right) \quad (5)$$

که در آن k_s قطر متوسط دانه های ماسه ایست که به جدار داخلی لوله های آزمایشی چسبانده شده بودند بعداً

کلبرك Colebrook با استفاده از رابطه نیکورادزه و رابطه پراندل برای لوله‌های کاملاً صیقلی حالت کلی تعیین ضریب مقاومت λ را برای ناصافی‌های طبیعی بصورت رابطه (۶) معرفی نمود :

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = -2 \log \left(\frac{2,15}{Re\sqrt{\lambda}} + \frac{k_s}{3,71 \times D} \right) \quad (6)$$

که در آن k_s عددی است معادل قطر متوسط دانه‌های ماسه‌ای که در صورت چسباندن آنها به جدار داخلی یک لوله همان افت فشاری را تولید کند که لوله مورد نظر تولید میکند .

با توجه به رابطه‌های (۱) و (۶) ملاحظه میشود برای تعیین افت فشار در لوله‌ها آگاهی قبلی به عدد ناصافی جدار داخلی لوله یعنی k_s ضروری است در عمل برای استفاده از فرمولهای (۱) و (۶) و آگاهی بر k_s لازم است قبلاً لوله مورد نظر در آزمایشگاه آزمایش شود و با اندازه‌گیری مقادیر h_v و λ عدد k_s مربوطه محاسبه گردد. این روشی است که کارخانجات تولیدکننده لوله‌ها نیز قبل از بازار آوردن محصول خود انجام میدهند و عدد k_s مربوطه را جزو مشخصات لوله به مشتری عرضه میدارند .

در بسیاری موارد آزمایش هیدرولیکی روی لوله یا میسر نیست و یا از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نمیباشد درین موارد است که مهندسمین محاسب میبایست برای k_s مقداری حدس بزنند و عددی تقریبی برای آن انتخاب کنند آزمایشها و تحقیقاتی که اخیراً در کشورهای اروپائی و آمریکائی بعمل آمده نشان میدهند که نتیجه چنین حدسها و انتخابهایی برای عدد k_s همیشه مقرون بدرستی نبوده و بخصوص هرچه درجه ناصافی نسبی یعنی $\frac{k_s}{D}$ بزرگتر گردد (مثلاً وقتی $\frac{D}{k_s} < 15$) امکان وجود خطا بیشتر میشود [۷] .

آزمایشهای هیدرولیکی متعددی که مؤلف در طی سالهای ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۲ روی لوله‌هایی با درجه ناصافی نسبی مختلف انجام داده است این نظریه را کاملاً تأیید میکند [۴] ، [۵] و [۶] .

علت این خطاها را میتوان بدین طریق توجیه نمود که عوامل هندسی حاصله از ناصافی‌های جدار داخلی لوله که روی مقدار افت فشار تأثیر دارند زیاد و درجه تأثیرشان متفاوت و لذا توجه نمودن به تمام آنها از طرف مهندس طراح در موقع انتخاب عدد k_s امکان پذیر نمیباشد .

آزمایشهای انجام گرفته نشان میدهند که مهمترین پارامترهای هندسی که بر میزان افت فشار تأثیر قابل توجهی دارند عبارتند از :

الف - بلندی نسبی ناصافی‌ها .

ب - فاصله ناصافی‌ها از هم در امتداد جریان مایع .

ج - شکل ناصافی‌ها از نظر امکان گوشه‌دار بودن و یا پخی آنها .

البته عوامل هندسی دیگری نیز در مقدار افت فشار مؤثر میباشند ولی اثر آنها در برابر سه عامل

فوق‌الذکر از درجه دوم و قابل صرف نظر کردن هستند .

تعیین پارامترهایی که نمایش دهنده سه عامل اصلی فوق‌الذکر باشند و جمع‌آوری آنها در یک رابطه‌ای مانند رابطه (ع) نیز با توجه باینکه تغییرات ناصافی‌های طبیعی جدار داخلی لوله‌ها پدیده‌ایست کاملاً اتفاقی و تصادفی کاری است بسیار مشکل و مستلزم تعقیب درخواص جریان توربولانت و مطالعات ریاضی مربوط به حساب آمار و احتمالات میباشند .

با پیدایش ماشینهای حساب الکترونیکی (Computer) و تکامل تئوری انیفرماسیون استفاده از ریاضیات آمار و احتمالات در روشن نمودن پدیده‌های اتفاقی در هیدرولیک مانند حرکت زیگزاکی در جریان توربولانت و غیره گسترش یافته است .

با توجه به نکات فوق‌الذکر هدف از نوشتن این مقاله این است که :

اولاً روش جدیدی معرفی گردد که بوسیله آن بتوان عدد ناصافی k_s را بدون توسل به آزمایش هیدرولیکی و فقط براساس اندازه‌گیری و برداشت پروفیل‌های طولی از ناصافی‌های جدار داخلی لوله و سپس با استفاده از ریاضیات آمار و احتمالات تعیین نمود .

این روش چه از نظر ریاضی و چه از نظر قوانین مربوط به جریانهای توربولانت برپایه‌های تئوریکی استوار میباشند .

ثانیاً روش کلی فوق‌الذکر را برای حالت خاص ناصافی‌های شدید طبیعی گسترش داده تا بیک فرمول عددی برسد طبعاً استفاده از این فرمول با ضرایب ثابت آن محدود بحالت ناصافی‌های شدید طبیعی میباشد این نوع ناصافی‌ها را میتوان در تونلهای آبرسانی بدون پوشش داخلی مشاهده نمود [۲] ، [۳] و [۱۰] .

مورد استعمال آن مخصوصاً در تونلهای انحرافی است که اکثراً استفاده از ساختمان آنها جنبه موقتی داشته و امروز با پوشش بتنی ساخته میگردند .

فکر استفاده از چنین تونلهائی بدون پوشش داخلی مخصوصاً در کشورهای کوهستانی مثل کشور ما خیلی بجا میباشد . با کمک روشی که در این مقاله معرفی میشود میتوان چنین تونلهائی را با چشم‌پوشی از پوشش داخلی آنها با قیمتی ارزانتر ساخت .

بعلاوه در لوله‌های آبرسانی کهنه که درجه ناصافی‌جدار داخلی آنها بعلل رسوبات زیاد شده میتوان از این فرمول برای تعیین افت فشار مربوط استفاده نمود .

در اینجا میتوان امیدوار بود که با ادامه تحقیقات در این زمینه بتوان در آینده برای تمام حالت‌های لوله‌های آبرسانی فرمولهائی نظیر معادله (۲۰) بدست آورد که با کمک آنها مشکل تعیین عدد ناصافی k_s بکلی از بین برود .

قسمت اول - تجزیه و تحلیل ناصافی‌های طبیعی با کمک روشهای ریاضی آمار و احتمالات

۱- استفاده از پرفیل‌های طولی

ناصافی‌های طبیعی جدار داخلی یک لوله سطحی را تشکیل می‌دهند که دارای برجستگی‌های نامنظم و کاملاً تصادفی می‌باشد و لذا مسئله مورد مطالعه خاصیت فضائی بخود می‌گیرد در اینجا با توجه به جریان سیال در لوله مطالعات را روی پرفیل‌های طولی در امتداد محور لوله انجام داده و بدینوسیله مطالعه مسئله فضائی را به مطالعه مسئله‌ای دو بعدی تبدیل مینمائیم و سپس طبق شکل (۱) با انتخاب پرفیل‌های متعدد و با اختلاف زاویه Φ عمل فوق‌الذکر را جبران میکنیم .

۲- انتخاب سیستم مقایسه

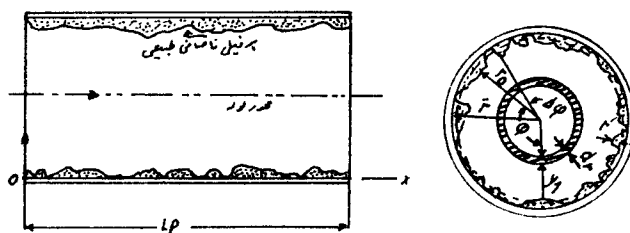
برای برداشت پرفیل‌های طولی از ناصافی‌های داخلی لوله‌ها لازم است قبلاً سیستم مقایسه و منحنی مبدائی برای تعیین ارتفاعهای ناصافی‌ها انتخاب نموده با توجه به سیستم‌های مختلف موجود که از ذکر یکایک آنها در اینجا صرف‌نظر میشود منحنی مقایسه را درین مورد خطی مستقیم و موازی با محور لوله در نظر میگیریم .

۳- طول مشخصه LP

هر پارامتری مانند ξ که با روش ریاضی آمار و احتمالات از روی نمونه‌ای از ناصافی‌های جدار داخلی لوله بدست آید طبق شکل (۱) تابعی است از طول پرفیلی که محاسبه روی آن انجام شده و زاویه Φ یعنی :

$$\xi = f(L, \Phi) \quad (۷)$$

برای اینکه این پارامتر بتواند مشخص کننده خواص تمام آن ناصافی‌موردنظر باشد باید وابستگی رابطه (۷) از بین برود یعنی طول پرفیل به اندازه کافی بزرگ باشد که هر از دیاد طولی جدید تغییری در میزان پارامتر مزبور ندهد و نیز تغییر زاویه Φ تأثیری در کمیت پارامتر مزبور نکند .

شکل (۱) - پرفیل طولی از ناصافی طبیعی با طول مشخصه

بعبارت دیگر پرفیل‌های مورد مطالعه باید حداقل طولی را بنام طول مشخصی LP داشته باشند تا شرط عدم وابستگی مزبور برقرار باشد. بزرگی طول مشخصه LP بستگی دارد به درجه پراکنندگی و نامنظمی عناصر ناصافی در سطح لوله.

ع - روشهای مورد استفاده در مشخص نمودن ناصافی‌ها

روشهای متداول در ریاضیات آمار و احتمالات برای مشخص کردن خواص ناصافی‌ها زیاد و درینجا فقط بذکر مهمترین آنها اکتفا میگردد. پارامترها و منحنی‌های حاصله از روشهای فوق الذکر بطور کلی بدو گروه تقسیم میشوند.

گروه اول - پارامترها و منحنی‌هایی که ناصافی را فقط در امتداد عمود بر محور جریان بیان میکنند.

الف - منحنی فراوانی (منحنی بسامدها)

ب - منحنی فراوانی جمعی (منحنی بسامدهای تراکمی)

ج - میانگین قطر دانه‌های مولد ناصافی (پارامتری که نیکورادزه در فرمول خود بکار میبرد) یعنی:

$$k_s = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m d_i \quad (8)$$

د - میانگین حسابی ارتفاع نقاط ناصافی نسبت به مبدا مقایسه یعنی:

$$\bar{y} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n y_i \quad (9)$$

چنانچه رابطه (9) نشان میدهد این کمیت بمحل و موقعیت مبدا مقایسه بستگی دارد.

ه - میانگین حسابی قدرمطلق شیب سطح ناصافی نسبت به محور جریان یعنی:

$$\beta = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^{n-1} \left| \frac{\Delta y_i}{\Delta x_i} \right| \quad (10)$$

این کمیت که مشخص کننده شکل عناصر ناصافی (گوشه دار بودن و یا پخ بودن) میباشد از نظر بالا بردن درجه توربولانت در جریان حائز اهمیت میباشد زیرا یک عنصر گوشه دار و نوك تیز تولید تلاطم بیشتری از یک عنصر پخ میکند.

و - محاسبه انحراف معیار (Standard deviation) بصورت:

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (y_i - \bar{y})^2}{n-1}} \quad (11)$$

که در آن $i = 1, 2, 3, \dots, n$ بوده و پارامتر σ نظیر k_p و یا $\bar{y}$ میباشد. ولی از نظر هیدرودینامیک بسیار مؤثرتر است چون بجای قدرمطلق ارتفاع ناصافی شدت انحراف آنها را از میانگین $\bar{y}$ بیان میکند و این خود عامل اصلی تلاطم در جریان میباشد از نظر ریاضی نیز امتیاز زیادی به k_p و یا $\bar{y}$ دارد چون پارامتری است مستقل از مبدا مقایسه یعنی با تغییر دادن مبدا مقایسه کمیت $\bar{y}$ تغییر میکند در صورتیکه σ ثابت میماند. عیب این پارامتر مانند k_p و $\bar{y}$ در این است که ناصافی را فقط در امتداد قائم بر محور جریان بیان میکند و اثر فاصله ناصافی‌ها را از هم مشخص نمیسازد و لذا نمیتوان آنرا نیز بعنوان تنها پارامتر مشخص کننده ناصافی در فرمول ضریب مقاومت بکار برد.

گروه دوم - روشهایی که ناصافی‌ها را هم در امتداد قائم و هم در امتداد محور جریان بیان میکنند. مهمترین روشها برای بیان خصوصیات یک ناصافی در امتداد محور جریان بررسی و مطالعه تابع توان طیفی (Power Spectra) و یا استفاده از تابع اتوکرلاسیون (Autocorrelation function) و یا تعیین ضریب اتوکرلاسیون (Autocorrelation Coefficient) میباشد.

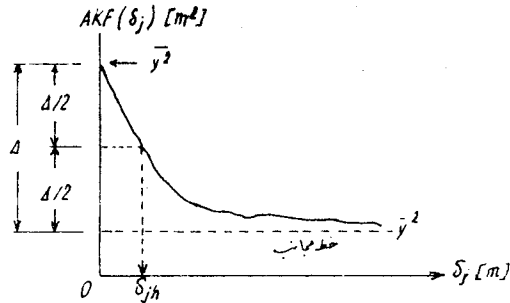
تابع توان طیفی اثر و میزان دخالت قسمتهای تناوبی را در تغییرات تصادفی موجود در ناصافی مشخص میکند در ناصافی‌های طبیعی چون خاصیت تناوبی در آن بسیار ناچیز میباشد عملاً استفاده از این تابع بی‌مورد میباشد.

تابع اتوکرلاسیون Autocorrelation function (بطور مخفف ACF) از نظر ریاضی تابع اتوکرلاسیون امید ریاضی حاصل ضرب دو تابع $y(x)$ و $y(x+\delta)$ میباشد و صورت خلاصه آن عبارتست از:

$$ACF(\delta_j) = \frac{1}{n-j} \sum_{i=1}^{n-j} y(x_i) \times y(x_i + \delta_j) \quad (12)$$

از نظر فیزیکی تابع اتوکرلاسیون وابستگی داخلی برجستگی‌های ناصافی را با هم مشخص میکند این تابع بما در مورد چگونگی قرار گرفتن عناصر ناصافی، فاصله آنها و درجه پراکندگی و نامنظمی آنها در جهت محور جریان اطلاعاتی میدهد تابع مزبور تابعی است نزولی یعنی با زیاد شدن عدد j مقدار ACF برای پدیده‌های تصادفی طبق شکل (۲) کم میشود این تابع دارای یک ماکزیمم است که بازاء $\delta_j = 0$ حاصل میشود و بعلاوه دارای مجانب خطی میباشد معادله این خط مجانب $ACF(\delta_j = \infty) = (\bar{y})^2$ میباشد.

هرچه بی‌نظمی و درجه پراکندگی در عناصر ناصافی زیادتر باشد تابع ACF با شیب زیادتری بسمت مجانب خود میل میکند بطوریکه میتوان عددی مانند δ را که بازاء آن منحنی ACF نصف فاصله بین ماکزیمم تا مجانب خود را طی نموده معرف درجه بی‌نظمی و پراکندگی عناصر ناصافی دانست و آنرا پارامتری برای مشخص کردن وضعیت ناصافی در امتداد محور جریان انتخاب نمود.

شکل (۲) - منحنی تغییرات تابع ACF کرلگرام (Korrelogramm)

۵- پارامترهای مشخصه

با توجه به مطالعاتی که روی یکایک پارامترهای مختلف نامبرده و تأثیر متقابل آنها در آزمایشگاه هیدرولیکی بعمل آمد سه پارامتر زیر بعنوان پارامترهای مؤثر درافت بارتشخیص داده شد [۴]، [۵] و [۶].
اول - انحراف معیار σ [mm] را که تأثیر آن در تغییرات افت فشار در لوله هم از نظر تئوری و هم از نظر نتایج عملی شدید است میتوان بعنوان پارامتر اصلی و مشخص کننده اثر بلندی های نسبی و انحرافات سطح ناصافی انتخاب نمود [۱].

دوم - پارامتر δ [mm] (Half-Width-Value) مشخص کننده اثر فواصل عناصر ناصافی از هم و منظم و یا نامنظم قرار گرفتن آنها در کمیت ضریب مقاومت.

سوم - میانگین قدر مطلق شیب ها β [-] را میتوان معرف خواص ناشی از شکل ناصافی دانست در ناصافی هائی با عناصر گوشه دار و نوک تیز عدد β بزرگتر بوده و اثر آنها در ایجاد تلاطم در جریان نیز بیشتر است.

۶- اطمینان آماری

چنانچه قبلاً هم اشاره شد در اولین قدم جهت تعیین پارامترهای سه گانه که مشخص کننده سطح ناصافی یک لوله اند سیبایست اطمینان حاصل نمود که پارامترهای محاسبه شده از چند نمونه پرفیل برداشت شده میتوانند نماینده تمام آن ناصافی قرار گیرند یعنی با تعیین طول مشخصه ای برای برداشت پرفیلها تحقیق بعمل آید که پیوستگی رابطه (۷) برقرار نمیشود. این عمل طی یک رشته آزمونهای ریاضی روی نمونه پرفیلهای برداشته شده انجام میگردد که عبارتند از:

الف - Student-Test برای بدست آوردن عدد میانگین حسابی

ب - Chi-Quadrat-Test و یا آزمون χ^2 برای بدست آوردن عدد انحراف معیار. هر دو آزمون

نامبرده خود براین فرضیه قرار دارند که منحنی فراوانی موجود بصورت منحنی هنجاری (منحنی Gaus)

میباشد پس لازم است قبل از انجام آزمونهای نامبرده کنترل شود که آیا شرط منحنی گاوس در حد تقریبی برقرار میباشد یا نه این عمل نیز خود توسط تعیین مقادیر عددی «بی قرینگی» از رابطه :

$$CS = \frac{n \sum (y_i - \bar{y})^3}{(n-1)(n-2) \times \sigma^3} \quad (13)$$

و «کورتوز» از رابطه :

$$ES = \frac{n(n-1) \sum (y_i - \bar{y})^4 - 3(n-1) [\sum (y_i - \bar{y})^2]^2}{(n-1)(n-2)(n-3) \times \sigma^4} \quad (14)$$

محاسبه میشود که در آنها $i = 1, 2, 3, \dots, n$ میباشد .

در صورتیکه اعداد بی قرینگی و کورتوز مربوط به منحنی فراوانی از حدودی تجاوز نکنند (در مورد مسئله مورد بحث حد مزبور یک فرض میگردد) در اینصورت با دقت کافی میتوان منحنی فراوانی را بصورت منحنی گاوس فرض نمود و آزمونهای دوگانه نامبرده را اجرا نمود [۱۳] و [۱۴] .

در صورتیکه آزمونهای نامبرده نتیجه مثبت ارائه دهند میتوان اعداد حاصل از میانگین و انحراف معیار را بعنوان اعداد مشخصه برای تمام ناصافیها انتخاب نمود و در صورتیکه آزمونهای فوق الذکر نتیجه منفی دهند میبایست طول مشخصه را به اندازه ای اضافه نمود که شرایط ریاضی فوق الذکر برقرار گردند .

در مورد پارامتر δ باید باین محدودیت توجه نمود که در رابطه (۱۲) نمیتوان عدد z را زیاد بزرگ اختیار نمود زیرا با کم شدن $(n-z)$ از دقت اطلاعات داده شده توسط تابع ACF کاسته میگردد بنابراین پیشنهاد دو دانشمند ریاضی Blockmann و Tukey که در تکامل این دو تابع مطالعاتی طولانی کرده اند باید عدد z حداکثر از ۱۰ مقدار n تجاوز نکند .

در اینجا لازم به تذکر است که استفاده از معادله ACF و بقیه روشهای ریاضی ذکر شده در این قسمت بعلاوه زیاد حجم محاسبات فقط با کمک ماشینهای حساب الکترونیکی (Computer) قابل اجرا میباشد .

قسمت دوم - تجزیه و تحلیل اثر ناصافیهای طبیعی در جریان توربولانت (جریان دوهم) .

۱- معادله کلی حرکت

معادله دیفرانسیل ناوییه استکس (Navier stockes) نمایش دهنده تعادل نیروهای وارد بیکه ذره مایع میباشد . این نیروها عبارتند از :

الف نیروهای اینرسی که خود از دو قسمت تشکیل میشود .

اول نیروهای اینرسی که ناشی از حرکت ذرات و برخورد آنها به عناصر ناصافی بوجود میآیند .

این نیروها در لوله های صیقلی از بین میروند .

دوم نیروهای اینرسی ناشی از حرکت ذرات و برخورد آنها بهم که در اثر خاصیت توربولانت بوجود می‌آیند و لذا وجود آنها بستگی بنوع جدار لوله ندارد .

ب - نیروهای حجمی که در این مورد تشکیل شده است از نیروی ثقل ذرات که از طرف زمین به آنها وارد میشود .

ج - نیروهای سطحی که بسطح ذرات وارد میشوند و عبارتند از نیروهای ناشی از فشار و نیروهای ناشی از اصطکاک .

با توجه به نکات فوق الذکر و اینکه $\vec{v}$ بردار سرعت لحظه‌ای است میتوان معادله دیفرانسیل ناویه را بصورت زیر نوشت :

$$\rho(\vec{v}\nabla\vec{v}) = \rho\vec{g} - \nabla p + \eta\Delta\vec{v} \quad (10)$$

نیروهای سطحی نیروهای حجمی نیروهای اینرسی

برای اینکه قسمتی از نیروهای اینرسی ناشی از توربولانت را از بقیه جدا سازیم از طرفین معادله (۱۰) میانگین زمانی میگیریم . حال اگر سرعت متوسط را با $\bar{v}$ و نوسانات ناشی از حرکت توربولانت را با v' و تلاش برشی حقیقی (تلاش برش لامینار) ناشی از لزجت مایع را با τ_1 و تلاش برشی ظاهری ناشی از توربولانت را با τ_2 نشان دهیم خواهیم داشت [۴] ، [۶] و [۱۲] .

$$\vec{v} = \bar{v} + v'$$

$$\rho v' v' = \tau_2$$

و لذا میتوان رابطه (۱۰) را بصورت زیر نوشت :

$$\rho(\vec{v}\nabla\vec{v}) = -\rho\vec{g} - \nabla p + \nabla\tau_1 + \nabla\tau_2$$

که در آن τ_1 از رابطه نیوتن :

$$\tau_1 = \eta \frac{dv}{dy}$$

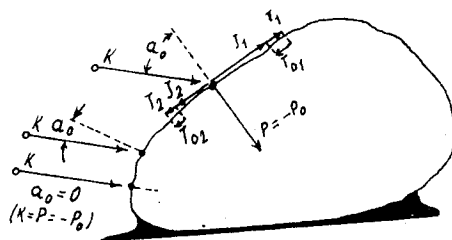
و τ_2 از تئوری طول تداخل پراندل طبق رابطه (۱۷) بدست میآید .

$$\tau_2 = \rho l^2 \left(\frac{dv}{dy} \right)^2 \quad (17)$$

۲- تأثیر یک عنصر ناصافی جدار لوله در برابر جریان

در لوله‌های زبر اثر تلاش برشی لامینار τ_1 منحصر میشود به قشر بسیار نازک حد که روی جدار

لوله قرار گرفته در صورتیکه تلاش برشی ناشی از جریان توربولانت τ_0 در تمام سطح مقطع جریان ظاهر شده و با کمک قشر حد بر جدار مؤثر واقع میگردد. تأثیر ضربه های ناشی از برخورد ذرات مایع به جدار و یا عنصر ناصافی بسته به شیب نقطه برخورد با نسبت های مختلف طبق شکل (۳) بصورت مؤلفه های مماسی و قائم ظاهر میگردد. مؤلفه قائم ناشی از ضربه ذره مایع کاملاً توسط جدار جذب شده در صورتیکه مؤلفه مماسی بسته به ضخامت قشر حد قسمتی بصورت تلاش برشی τ_0 توسط جدار جذب و قسمتی بصورت مقدار حرکت J دوباره وارد جریان میگردد. لذا مقدار زاویه برخورد و یا عبارت دیگر شیب نقطه برخورد در میزان لغت فشار و یا ضریب مقاومت λ مؤثر میباشد بدینجهت اثر ناصافی های مصنوعی و متناوب روی جریان با اثر ناصافی های طبیعی تفاوت مییابد. در آزمایشهای که Morris و Nikuradse و دیگران روی ناصافی های مصنوعی و متناوب بعمل آوردند زاویه برخورد α_0 بستگی به عدد راینولدز Re داشته و لذا در منحنی های $(\lambda - Re)$ حاصله از آزمایشهای این محققین تغییرات λ نسبت به Re دارای ماکزیمی میباشد در صورتیکه در ناصافی های طبیعی بعلا اینکه شیب جدار لوله در نقاط برخورد ذرات مطابق شکل (۱) کاملاً تصادفی و تابع هیچ نوع تغییرات تناوبی نیست این موضوع سبب میشود که در یک طول مشخصه از لوله بستگی زاویه برخورد از ضریب مقاومت λ از بین میرود.

شکل (۳) تجزیه نیروی F ناشی از ضربه ذرات مایع روی عنصر ناصافی به :

$$1 - \text{مؤلفه قائم } P = \int_A p_0 \times dA$$

$$2 - \text{مؤلفه مماسی } T \text{ که توسط جدار جذب میشود } T = \int_A \tau_0 \times dA$$

۳ - مؤلفه مماسی که دوباره در جریان تلاطم ایجاد میکند (J)

۳- معادله کلی ضریب مقاومت لوله با کمک حساب آمار و احتمالات

جهت تعیین حالت کلی معادله ضریب مقاومت λ با توجه به روشی که پرانندل بکار برد و با فرض

برقرار بودن پخش لگاریتمی سرعت یعنی :

$$v = v_* \left(\frac{1}{g\ell} L \frac{y_1}{y_0} \right) \quad (18)$$

که در آن $v_* = \sqrt{\frac{\tau_o}{\rho}}$ سرعت برشی میباشد [۴] و [۶].

طبق شکل (۱) مقدار دبی که از لوله میگذرد برابر است با :

$$Q = \int_0^{2\pi} \int_0^{r_o} v \times r \times dr \times d\phi$$

با استفاده از رابطه (۱۸) نتیجه میشود :

$$Q = v_* \int_0^{2\pi} \frac{r_o^2}{2} \left(\frac{1}{\mathcal{H}} L \frac{r_o}{y_o} - \frac{3}{2\mathcal{H}} \right) d\phi \quad (۱۹)$$

حال اگر متوسط شعاع r_o را روی محیط دایره برابر $\hat{r}$ و نوسانات شعاع را نسبت به $\hat{r}$ برابر r' فرض کنیم خواهیم داشت :

$$r_o = \hat{r} \pm r'$$

در صورتیکه S_u انحراف معیار r_o روی محیط باشد نتیجه میشود :

$$S_u^2 = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} r'^2 \times d\Phi \neq f(\Phi)$$

با توجه به نکات فوق الذکر میتوان رابطه (۱۹) را بصورت زیر نوشت :

$$Q = v_* \int_0^{2\pi} \frac{(\hat{r}^2 + r'^2 \pm 2\hat{r}r')}{2} \left(\frac{1}{\mathcal{H}} L \frac{\hat{r} + r'}{y_o} - \frac{3}{2\mathcal{H}} \right) d\phi \quad (۲۰)$$

در این رابطه عدد :

$$L \frac{\hat{r} + r'}{y_o} \approx L \frac{\hat{r}}{y_o} \quad \text{و} \quad \mathcal{H} \neq f(\phi)$$

میباشد و از طرفی y_o تابعی است از مشخصات هندسی جدار لوله یعنی :

$$y_o = f(S_u \text{ و } \delta \text{ و } \beta)$$

حال با توجه به اینکه انحراف معیار S_u عامل هندسی اصلی میباشد میتوانیم بستگی y_o را به صورت

زیر بنویسیم :

$$y_o = S_u \times f\left(\frac{\delta \times \beta}{S_u}\right)$$

با توجه به نکات ذکر شده میتوان رابطه (۲) را بصورت زیر نوشت :

$$Q = \frac{v_*}{2g\ell} \left[2\pi \hat{r}^2 \left(L \frac{\hat{r}}{S_u} - \frac{3}{2} \right) \right] + 2\pi S_u^2 \left(L \frac{\hat{r}}{S_u} - \frac{3}{2} \right) - \hat{r}^2 \int_0^{2\pi} Lf \left(\frac{\delta \times \beta}{S_u} \right) d\varphi$$

$$- \int_0^{2\pi} r' Lf \left(\frac{\delta \times \beta}{S_u} \right) d\varphi - 2\hat{r} \int_0^{2\pi} r' Lf \left(\frac{\delta \times \beta}{S_u} \right) d\varphi \quad (21)$$

چون $\int_0^{2\pi} r' d\varphi = 0$ است لذا در دو انتگرال آخری رابطه (۲۱) صفر بوده و انتگرال باقیمانده بعلمت نامعلوم بودن تابع f قابل محاسبه نیست اگر آنرا بصورت تابع C_1 بنامیم خواهیم داشت :

$$Q = v_* \times \hat{r}^2 \times \pi \left[\left(1 + \frac{S_u^2}{\hat{r}^2} \right) \frac{1}{g\ell} L \frac{\hat{r}}{S_u} + C_1 \right]$$

بجای شعاع $\hat{r}$ میتوان با دقت کافی شعاع حجمی $\frac{D}{2}$ را قرار دهیم (شعاعی که با اندازه گیری حجم لوله بدست میآید) .

در نتیجه :

$$Q = \frac{\pi D^2}{4} \left[\frac{1}{g\ell} \left(1 + \frac{4S_u^2}{D^2} \right) L \frac{D}{S_u} + C_2 \right]$$

برای بدست آوردن یک معادله کلی برای تمام طول لوله میتوان بجای S_u یعنی انحراف معیار روی محیط مقدار انحراف معیار روی تمام سطح داخلی لوله یعنی σ را قرار داد و نیز بجای v_* از رابطه :

$$v_* = v \times \sqrt{\frac{\lambda}{8}}$$

استفاده کرده با توجه به اینکه عدد ثابت $g\ell$ نیز بستگی با مشخصات جدار نداشته و توسط نیکو را ذره برابر 0,4 اندازه گیری شده است خواهیم داشت :

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = 2,0 \left(1 + \frac{4 \times \sigma^2}{D^2} \right) \log \frac{D}{\sigma} + C \quad (22)$$

اندازه گیری های مقادیر σ روی لوله های مختلف نشان میدهند که عبارت $\frac{4 \sigma^2}{D^2}$ در رابطه (۲۲) برای شدیدترین ناصافی های ممکنه همیشه عددی کوچکتر از ۰.۰۰۰ را نشان میدهد که در برابر عدد یک داخل پراتنز قابل چشم پوشی است و لذا میتوان عبارت رابطه مزبور را بصورت :

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = 2,0 \log \frac{D}{\sigma} + C \quad (22)$$

خلاصه نمود رابطه ۲۳ معادله کلی تعیین λ ضریب مقاومت لوله در برابر جریان آب میباشد که در آن σ انحراف معیار ارتفاعات ناصافی ها نسبت به میانگین حسابی آنها میباشد و C تابعی است از پارامترهای δ (نمایش دهنده اثر فاصله عناصر ناصافی) و β (نمایش دهنده شکل عناصر مزبور) و σ . مقایسه‌ای با معادله (۴) نشان میدهد که عملاً σ بجای k مصرف شده با این امتیاز که تعیین σ برخلاف k احتیاج به آزمایش هیدرولیکی ندارد و میتواند مستقیماً روی یک قطعه لوله تعیین گردد.

قسمت سوم - تعیین معادله ضریب مقاومت لوله برای ناصافی‌های شدید طبیعی

برای تعیین معادله ضریب مقاومت لوله در ناصافی‌های شدید طبیعی لازم است در رابطه ۲۳ مقدار تابع C را برای چنین لوله‌هایی بشکل آزمایشی تعیین نمود.

آزمایشهای لازمه روی ۱۰ عدد ناصافی طبیعی مختلف و ۸ عدد ناصافی‌های متناوب که در لوله‌هایی بقطر ۱۱ cm و طول ۱۰ m متر کارگذاری شده بودند انجام گرفت. در اینجا از بحث تفصیلی آزمایشهای هیدرولیکی و روش برداشت پرفیل‌های طولی خودداری شده فقط به ذکر نتایج آنها اکتفا میگردد. اولین نتیجه قاطعی که از آزمایشهای فوق‌الذکر گرفته شد و از نظر تئوریک نیز کاملاً پیش‌بینی میگردد افزایش کمیت C با زیاد شدن ناصافی نسبی $\frac{\sigma}{D}$ است با توجه به نتایج حاصله اگر تناسب مزبور را بطور تقریب خطی فرض کنیم میتوان رابطه کلی زیر را طرح نمود.

$$C = A \left(\frac{\sigma}{D} - E \right) \log \frac{B \times D}{\delta \times \beta} \quad (24)$$

که در آن A و B و E اعداد ثابتی میباشند که تعیین آنها فقط با استفاده از نتایج عددی آزمایشهای هیدرولیکی فوق‌الذکر ممکن است.

نتایج عددی آزمایشهای هیدرولیکی روی ده نوع ناصافی طبیعی بصورت جدول (۱) داده شده است [۴] و [۶].

ضرایب A و B باید با توجه به اینکه انحراف نقاط حاصله از آزمایشها در شکل (۴) نسبت به خط

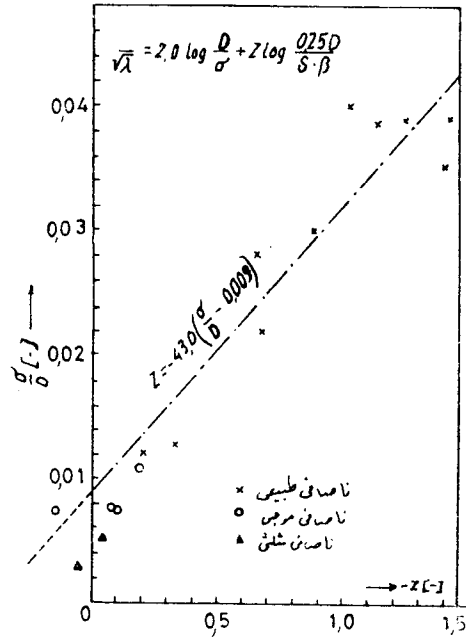
$$Z = A \left(\frac{\sigma}{D} - E \right)$$

جدول ۱ - مقایسه روشهای مختلف محاسبه ضریب مقاومت

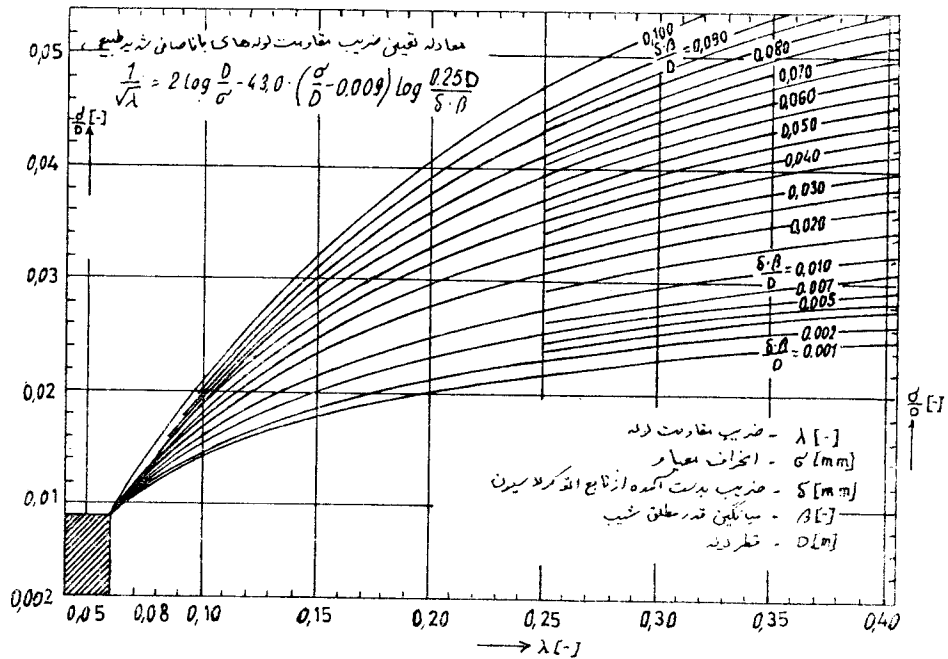
ردیف	λ تجربی از آزمون	مقدار λ از فرمول (۱۰)				مقدار λ از فرمول (۲۰)							
		D/k	λ	Δλ %	D σ	C=0 یا		C ≠ 0 یا		D/s × β	λ	Δλ %	
						λ	Δλ %	λ	Δλ %				
1	0,199	9,3	0,102	-48,7	32,89	0,109	-45,5	32,44	0,206	+3,7			
2	0,249	10,2	0,099	-60,0	52,71	0,126	-49,5	21,07	0,279	+12,1			
3	0,161	9,0	0,103	-36,0	35,46	0,104	-35,3	33,36	0,183	13,7			
4	0,344	10,3	0,098	-71,5	25,58	0,126	-63,4	24,13	0,306	-10,9			
5	0,309	-	-	-	25,51	0,126	-59,1	26,18	0,326	5,5			
6	0,244	-	-	-	28,33	0,118	-51,5	17,19	0,208	-14,6			
7	0,184	-	-	-	24,88	0,128	-30,3	11,33	0,208	13,8			
8	0,079	23,7	0,066	-16,5	83,33	0,068	-14,2	91,74	0,074	-5,8			
9	0,090	22,4	0,068	-24,4	78,74	0,070	-22,8	86,77	0,078	-13,3			
10	0,143	-	-	-	45,04	0,091	-36,1	38,87	0,132	-7,6			

بیانکن قطر دانه‌های بتن = k

می‌نیمم باشد محاسبه گردد ، ضریب E باید تغییر شکل ناصافی نسبی را از حالت شدید به حالت معمولی نشان دهد . محاسباتی که بر مبنای آزمایشهای فوق الذکر انجام گرفته است و با توجه به نکات ذکر شده و قرار دادن مقادیر عددی A ، B و E در رابطه (۲۴) و سپس با قرار دادن مقدار C از رابطه (۲۴) در رابطه (۲۳) ، نتیجه میشود :

شکل ۴ - بستگی تابع Z از ناصافی نسبی $\frac{\sigma}{D}$

شکل ۵ - نمایش تغییرات ضریب مقاومت لوله λ

$$\frac{1}{\sqrt{\lambda}} = 2 \log \frac{D}{\sigma} - 43,0 \left(\frac{\sigma}{D} - 0,0009 \right) \log \frac{0,25 D}{\delta \times \beta} \quad (20)$$

رابطه (۲۰) بصورت آباکی در شکل (۵) رسم شده است .
با مقایسه رابطه (۲۰) با رابطه (۵) نتیجه میشود :

$$k_s = 3,71 \times \sigma \times \left[\frac{0,25 D}{\delta \times \beta} \right]^{21,5} \left(\frac{\sigma}{D} - 0,0009 \right) \quad (21)$$

یعنی با استفاده از رابطه (۲۱) میتوان بدون توسل به یک آزمایش هیدرولیکی و فقط براساس تعیین پارامترهای هندسی σ ، δ و β با کمک برداشت پروفیل های طولی مقدار k_s را محاسبه نمود [۴] .

منابع

- 1 — Brown, B. f. and chu, Y. H. : «Boundary Effects of Uniform Size Roughness Elements in Two-dimensional Flow in Open Channels». U. S. Army Engineer Waterways Experiment Station, Paper H. 68. 5. Vicksburg Mississippi 1968.
- 2 — Hellström, B. : «Friction Losses in Unlined Rock Tunnels». Bulletin Nr. 49 of the Institute of Technology, Stockholm, Schweden, 1955.
- 3 — Huval, G. J. : «Hydraulic Design of Unlined Rock Tunnels». Journal of the Hydraulic Division. Proceedings of the American Society of Civil Engineers, July 1969.
- 4 — Monzavi, M. T. : «Widerstandsgesetz auf Statistischer Basis für extreme natürliche Rauigkeiten in Druckrohren». Technische Bericht Nr. 8 des Institutes für Hydraulik und Hydrologie der Technische Hochschule Darmstadt 1972.
- 5 — Monzavi, M. T. : «Statistische Untersuchung extremer natürlicher Rohrrauigkeiten». Die Bautechnik April 1973
- 6 — Monzavi, M. T. : «Widerstandsgesetz für extreme natürliche Rauigkeiten in Druckrohren». Die Bautechnik July 1973.

- 7—Morris, H. M. : «Design Methods for Flow in Rough Conduits» . Journal of the Hydraulics Division, Proceedings of the American Society of Civil Engineers, July 1959 .
- 8—Nikurades, J. : «Strömungsgesetze in rauhen Rohren» . VDI Forschungsheft Nr 361, August 1933.
- 9—Prandtl, L. : «Führer durch die Stromungslehre» . 2. Auflag 1944.
- 10—Priha, S. : «Hydraulic Properties of Small Unlined Rock Tunnels» . Journal of the Hydraulics Division Proceedings of the American Society of Civil Engineers July 1969.
- 11—Schlichting, H. : «Experimentelle Untersuchung Zum Rauheitsproblem» . Ingenieur—Archiv, 7. B and 1. Heft 1936.
- 12—Whitaker, S. : «Introduction to Fluid Mechnics» . Prentice—Hall International Inc. 1968.

۱۳ - افضلې پور: اصول و روشهای ریاضی آمار

۱۴ - مهدوی اردبیلی: احتمالات و آمار ریاضی

**A Resistance law for Extreme Natural Roughness in Pressure
Pipes Based on Statistical Methods**

By :

Dr. Ing. M. T. Monzavi

Contradiction and uncertainty in estimating the roughness parameter k_s (equivalent value of sand grain roughness) for the extremely rough region $D/k_s < 15$ gives occasion to further investigation on this problem. The aim of this study is to determine the roughness parameter k_s with more precision or to find other characteristic parameters for this region of roughness.

Up to this time the investigation of various authors has been limited to cases of regularly arranged roughness elements of uniform geometrical shape.

In relation to these investigations it will be shown in this paper that the description of surface roughness by the height of the roughness elevations alone is not sufficient; in addition other parameters are required to describe the shape and arrangement of the roughness elements.

To this purpose nine types of roughness models were built showing various characteristics corresponding to many natural examples. Hydraulic tests were carried out on these models and their wall surfaces were statistically evaluated.

The experimentally determined λ -values are correlated with hydromechanically significant statistical parameters of the surface structure. Every parameter is examined with regard to its advantages and disadvantages, possible contradiction in special cases, its practical application and finally with respect to its influence on the value of λ .

The examination yields the following three main statistical parameters :

σ [m] Standard Deviation as a measure for the intensity of surface roughness. Its effect on the drag coefficient has been confirmed by recent works of other authors.

δ [m] Half-Width-Value. It is chosen because of properties of autocorrelation function and based on the result of measurements carried out on several profiles with constant geometrical form. δ is a measure for the mutual top distance of roughness elements in flow direction.

β [—] Absolute average value of the rough surfaces slope. β describes the form of the roughness elements.

The drag law for extreme natural roughness has been experimentally developed on the basis of Prandtl's mixing length theory.

In order to give the drag law a more general validity nine types of roughness models with different surface structures have been prepared for the hydraulic tests.

The deviation between the experimental results and the computed λ -value in the extremely rough region could be substantially reduced by this drag law.

Furthermore the accuracy which can be achieved by replacing k_s with σ in Prandtl's drag equation can be proved with regard to hydraulic investigations of other authors. The result in the normal rough range leads to a good approximation for the λ -values.

It may be assumed that the uncertainty in the estimation of equivalent sand grain roughness in the normal rough range can be reduced by application of these three parameters derived from further investigations using more minute measurement steps.

An appropriate form coefficient would allow the expansion of the drag law formula introduced in this paper to include non-circular profiles and open channel flow properties. This would require further investigation of free-surface flow.